

ἀντί. Ἀντί, instead of/rather than, Ἡράκλειτος 29 αἰρεῦνται ἐν ἀντὶ ἀπάντων οἱ ἄριστοι.

ἀντιᾶν. Συναντῶ, encounter, Ἐμπεδοκλῆς 65 τὰ μὲν τελέθουσι γυναῖκες ψύχεος ἀντιάσαντα. Πρβλ. ἀπαντιάζειν.

ἀντιθρώσκειν. Ἀναπηδῶ, spring up, Ἐμπεδοκλῆς 105.1 αἵματος ἐν πελάγεσσι τεθραμμένη ἀντιθρόντος, τῇ τε νόημα μάλιστα κικλήσκεται ἀνθρώποισιν.

ἀντιλάμπειν (συνών. ἀνταυγεῖν). Ἀντιλάμπω/ἀντανακλῶ λάμψη, light up in turn/reflect brightness, Ἀναξαγόρας 19 Ἴριν δὲ καλέομεν τὸ ἐν τῇσιν νεφέλῃσιν ἀντιλάμπον τῷ ἡλίῳ.

ἀντιλογεῖσθαι. Ρέπω στὴν ἀντιλογία, incline to contradiction, Δημόκριτος 85 ὁ ἀντιλογεόμενος καὶ πολλὰ λεσχηνεύμενος ἀφνῆς ἐς μάθησιν ὦν χρή.

ἀντίξουν (τό). Τὸ ἀντίξοο/τὸ ἐνάντιο, the contrary/the hostile, Ἡράκλειτος 8 τὸ ἀντίξουν συμφέρον. Πρβλ. ἀντίος.

ἀντίος (συνών. ἐναντίος, ἀντίθ. ὅμοιος). Ἐνάντιος, opposite, Ἀρχύτας 1.13 τὰ μὲν οὖν ἀντίαν φορὰν φερόμενα. || **τάντία.** Τὰ ἀντίθετα, the contrary, Παρμενίδης 8.55/59 τὰντία δ' ἐκρίναντο ... ἀτὰρ κάκεῖνο κατ' αὐτὸ τὰντία. || **ἀντίον** (συνών. ἐναντίον). Ἀπέναντι, opposite, Ἡράκλειτος 120 ἀντίον τῆς ἄρκτου.

ἀντιπεπονθός (τό). Ἀνταπόδοση τοῦ ἴσου, retribution, Πυθαγόρειοι 4 (DK I 452,28) τὸ δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθός ἄλλω.

ἀντιστηρίζειν. Ἀντιστηρίζω, counterprop, Δημόκριτος 9 τῶν ἐπεισιόντων καὶ τῶν ἀντιστηριζόντων.

ἀντίχθων. Ἀντι-γῆ, antichthon, Πυθαγόρειοι 37 (DK I 462,7) ἀντίχθονα δὲ τὴν σελήνην ἐκάλουν οἱ Πυθαγόρειοι, ὥσπερ καὶ αἰθερίαν γῆν. Πρβλ. χθών.

ἀνυβρίστως. Χωρὶς ἠθικὴ προσβολή, decently, Δημόκριτος 73